

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 327/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Србијагас“ Нови Сад, Организациони део „Београд“, Нови Београд, чији је пуномоћник Славен Ковачевић адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, решавајући сукоб месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Крагујевцу, у седници већа одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Ипв (Ивк) 349/17 од 09.05.2017. године усвојен је приговор извршног дужника и стављено је ван снаге решење о извршењу извршитеља Иване Жугић из Крагујевца И. Ивк 23/17 од 21.02.2017. године у делу у којем је одређено извршење, укинута су све спроведене радње и одлучено да се поступак настави пред Основним судом у Крагујевцу као поводом приговора против платног налога.

Решењем П 6307/17 од 02.04.2018. године Основни суд у Крагујевцу се огласио месно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе предмета доставио је Трећем основном суду у Београду као месно надлежном суду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 11757/19 од 06.08.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...88/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Према члану 39. став 1. Закона о парничном поступку, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Према члану 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016,

113/2017, 54/2019 и 9/2020) за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Према стању у списима, предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је јавном извршитељу Ивани Жугић из Крагујевца, која је донела решење о извршењу И. Ивк. 23/2017 од 21.02.2017. године и одредила извршење продајом и проценом покретних ствари извршног дужника. У предлогу за извршење извршни поверилац је предложио да се, у случају да извршни дужник поднесе приговор против решења о извршењу, поднети предлог за извршење сматра тужбом, и да се поступак настави пред Трећим основним судом у Београду, као стварно и месно надлежним судом (уговорена надлежност). Уз предлог за извршење доставио је Уговор о испоруци природног гаса за широку потрошњу од 30.09.1999. године, којим је у члану 20. став 2. уговорена надлежност суда у месту седишта испоручиоца. Извршни дужник је изјавио приговор против решења о извршењу, па је исто стављено ван снаге решењем Основног суда у Крагујевцу Ипв (Ивк) 349/17 од 09.05.2017. године, у делу којим је одређено извршење, укинута су све спроведене радње и поступак је настављен пред истим судом као поводом приговора против платног налога. Решењем П 6307/17 од 02.04.2018. године Основни суд у Крагујевцу се огласио месно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе предмета доставио је Трећем основном суду у Београду као месно надлежном суду, имајући у виду споразум странака.

Међутим, на основу овако закљученог споразума о месној надлежности није могуће установити надлежност Трећег основног суда у Београду. Наиме, у време закључења Уговор о испоруци природног гаса за широку потрошњу од 30.09.1999. године, на територији Града Београда постојало је пет општинских судова, док је сада судска надлежност на територији Града Београда у првостепеном парничном поступку, у овој врсти спорова, подељена између три суда – Првог, Другог и Трећег основног суда у Београду. Код оваквог стања ствари, независно од чињенице да је извршни поверилац још у предлогу за извршење определио надлежност Трећег основног суда у Београду за даље поступање у случају изјављивања приговора, не постоји тачка везивања која би установила надлежност овог суда за даље поступање, јер Трећи основни суд у Београду, у овој форми, није ни постојао у време закључења предметног уговора.

У том смислу, надлежност суда за поступање у овој правној ствари одређује се на основу општих правила о месној надлежности, тј. на основу одредбе члана 39. став 1. Закона о парничном поступку, из ког разлога је применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**